

Každý deň som sa dozvedel niečo o jeho planéte, o odchode, o ceste. Pomaličky, z náhodou vyslovených poznámok, keď o niečom rozmýšľal. Tak som sa na tretí deň oboznámil s drámou baobabov.

Aj tentoraz to bolo vďaka ovečke, pretože Malý princ sa ma znenazdajky spýtal, akoby sa ho zmocnili vážne pochybnosti:

— Je to pravda, že ovečky ohrýzajú kríky, však?

— Áno. Je to pravda.

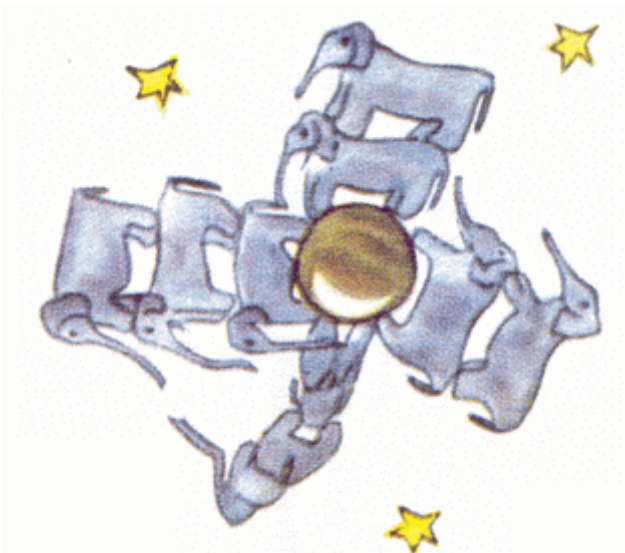
— Ach! To som rád.

Nepochopil som, prečo je také dôležité, aby ovečky ohrýzali kríky. No Malý princ dodal:

— Teda ohrýzajú aj baobaby?

Upozornil som Malého princa, že baobaby nie sú kríky, ale stromy veľké ako kostoly, a keby so sebou odviezol aj celé stádo slonov, toto stádo by si neporadilo ani s jediným baobabom. Myšlienka o stáde slonov Malého princa rozosmiala.

— Museli by sa postaviť jeden na druhého...

Dráma baobabov

Antoine de Saint-Exupéry

Ale múdro poznamenal:

— Skôr než tie baobaby narastú, najprv sú malé.

— Správne! Ale prečo chceš, aby tvoje ovečky ohrýzali malé baobaby?

Odpovedal mi: „Len tak!“ akoby išlo o niečo samozrejmé. A musel som vynaložiť veľa dôvtipu, aby som tento problém sám pochopil.

A naozaj, na planéte Malého princa ako na všetkých planétach rástli užitočné i neužitočné rastliny. Teda z dobrých semien užitočné rastliny a zo zlých semien burina. Lenže semená sú neviditeľné. Spia hlboko v zemi, kým niektorému z nich nepríde na um, že sa zobudí. Nuž sa povystiera a najprv bojazlivo vyženie k slnku pôvabný neškodný výhonček. Ak je to výhonček reďkovky alebo šípu, môžeme ho nechať, nech si rastie. No ak ide o burinu, treba ju vytrhnúť hneď, ako ju vieme rozoznať. Nuž a na planéte Malého princa sa vyskytovali hrozné semená... boli to semená baobabov. Pôda

planéty bola nimi zamorená. Ak sa do baobabu pustíme príliš neskoro, nikdy sa ho už nezbavíme. Zaplní celú planétu. Prevrtá ju svojimi koreňmi. Ak je planéta veľmi malá a ak je baobabov veľmi veľa, roztrhnú ju na kusy.

„Je to otázka disciplíny,“ povedal mi neskôr Malý princ. „Keď dám ráno do poriadku seba, treba starostlivo upratať aj planétu. Musím sa prinútiť pravidelne vytrhávať aj baobaby, hneď ako sa dajú rozoznať od ší-pov, na ktoré sa veľmi podobajú, keď sú ešte malé. Je to veľmi nudná, ale veľmi ľahká robota.“

A jedného dňa mi poradil, aby som sa pousiloval urobiť výstižnú a peknú kresbu, nech si to deti u nás doma dobre vštepija do pamäti. „Ak budú raz cestovať,“ vravel mi, „môže sa im to zísť. Niekedy to nemá nepríjemné následky, keď si prácu odložíme na neskoršie. No ak ide o baobaby, je to vždy katastrofa. Poznal som jednu planétu, na ktorej býval lenivec. Zanedbal tri kríky...“

A tak som podľa údajov Malého princa túto planétu nakreslil. Nerád poučujem. Ale nebezpečenstvo baobabov je tak málo známe a riziko, ktorému sa vystavuje každý, kto by zablúdil na nejakom asteroide, je také veľké, že tento jediný raz urobím vo svojej zdržanlivosti výnimku. Hovorím: „Deti! Dajte si pozor na baobaby!“

Túto kresbu som vypracoval tak dôkladne preto, aby som svojich priateľov varoval pred nebezpečenstvom, ktoré im už dlho hrozí, práve tak ako mne, a ktoré nepoznajú. Ponaučenie, čo som im dal, stálo za tú námahu. Možno sa opýtate: „Prečo iné kresby v tejto knižke nie sú také veľkolepé ako obrázok baobabov?“

Odpoveď je naozaj jednoduchá: pokúšal som sa, ale nepodarilo sa mi to. Keď som kreslil baobaby, povzbudzovalo ma vedomie, že je to naliehavá záležitosť.

* * *

Antoine de Saint-Exupéry: *Malý princ*
(úryvok z knihy)